

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 081 לתאריך: 24/6/2016

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

14/3

כל סוטה המתהפכים בקבר

This week's Editorial:

Dudu Palma, Yoram Benhaim, Rafael Linder,
Aranyo Boaz Ney, David Ellman

המערכת לשבוע זה:

דודו פלמה, יורם בן-חיים, רפאל לינדר,
ארניו בועז נאי, דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום, זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"

"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

"כל סוטה" חוגג השבוע !!

וכל זאת על מה ולמה? היום אנו חוגגים את הגליון ה-081 של העלון הכי נפוץ בכפר הנשיא בימים אלה!! ואל ייקל הדבר בעיניכם שהרי המספר 81 מהווה ציון דרך ולראייה הינה מספר עובדות:

המספר 81 מורכב מהספרות 1 ו-8 ולא צריך להיות מהנדס טילים כדי לדעת זאת.

על הספרה "1" אין מה לומר יותר. אחד הוא אלוהינו שבשמיים ובארץ!

לגבי הספר "8", ובכן בספרה זו תמונים סודות, אליבא ד'יהדות.

זרם הקנאים ייחסו לספרה זו חשיבות רבה. המספר 8 היווה עבורם משהו מיסטי רב משמעות. אלוהים ברא את העולם ב 6 ימים וביום השביעי נח. היום השמיני היה היום הראשון שבו החל האדם לתפקד.

"8" הוא מספר הפינות בקוביה.

יום השמש (Sunday) בתרבויות מסויימות הוא היום השמיני בשבוע.

ביהדות מורידים לפרופיל 97 ביום השמיני להולדת הבן התינוק.

בלוח השחמט ישנם 8 שורות ושמונה טורים.

לאריק איינשטיין היה שיר בשם "שיר מספר שמונה" אשר מילותיו: "יפתי כלתי תמתי.... וכו"

בקיצור רשמתי למעלה 8 (בערך) תרוצים לחגוג את העלון השבוע. קהל הקוראים מתבקש לא לקחת ברצינות מדי את הכתוב לעיל לעומת זאת החגיגה תתקיים למרות הבולשיט!!

דוד אלמן

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

פרורים מהאסלה

המתנ"ס של ג'ימבו
!!

המתנ"ס של ג'ימבו
??

המתנ"ס של-
ג'ימבו

בנו אסאן ("שתול" של "כל סוטה")
*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

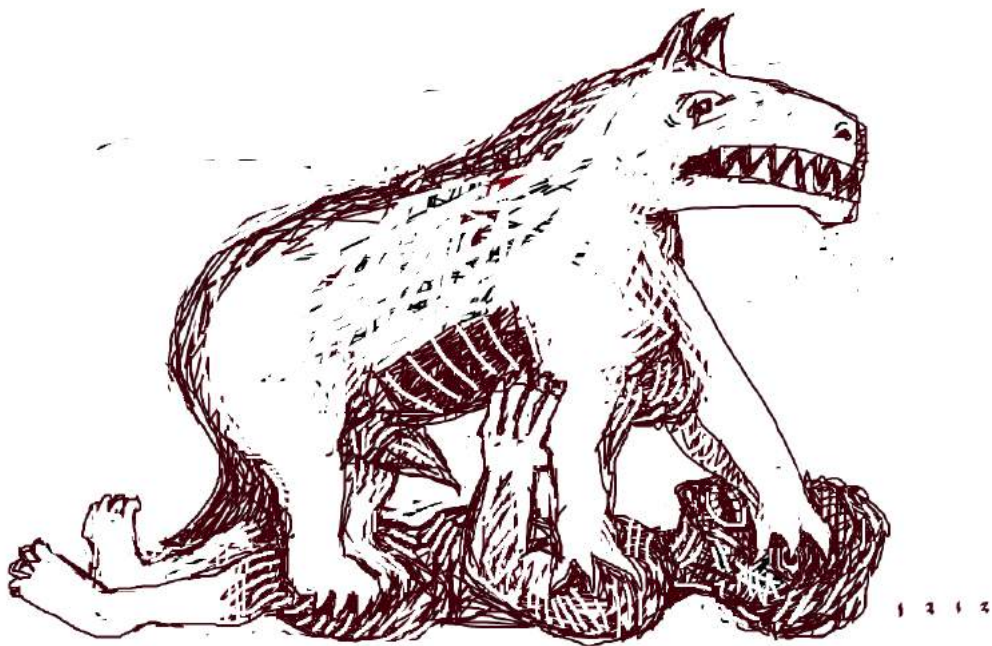
אכן אלה היו ימים נהדרים של אחדות.
ימים בם דברנו בקול אחד
ותעבנו במדה שנה
את אותם האנשים.
אהבנו חילים במדים,
היינו חזקים ובלתי פגיעים,
איש לא יכול לנו.

-

רצנו ברחובות הערים
בוערים מעצמה.
צרחנו ססמאות נלהבות
וסתמנו לאנשים את הפה.
מול תבל אדישה לחידת קיומנו
הנפנו אגרוף גדול ומתריס.
תשוקותינו פרצו בחדנה מתלהמת,
חלמנו בית מקדש ואורים ותומים
היינו בכל מאוננו אור לגוים.

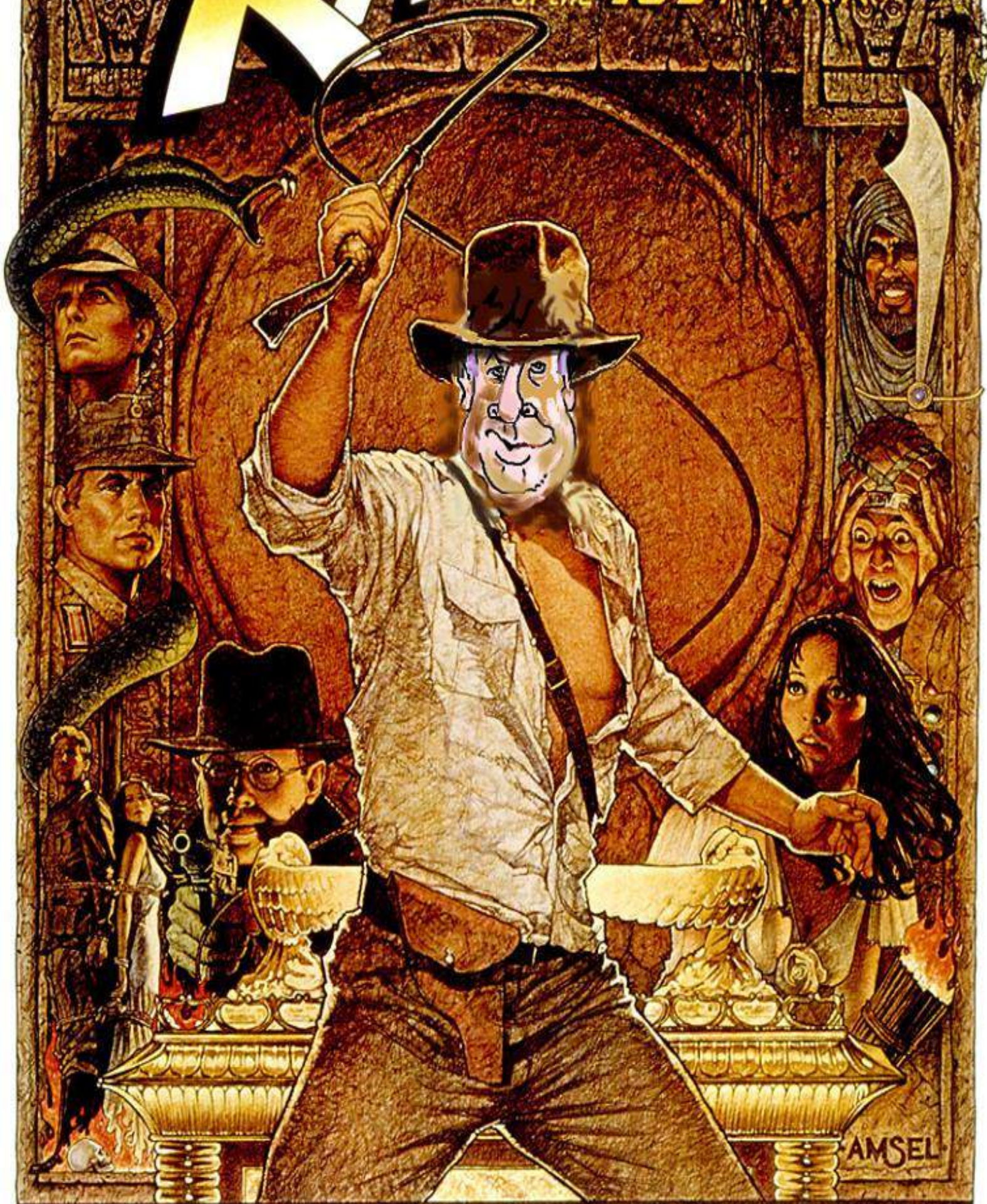
-

ובין כל הדברים הנפלאים האלה
התפנינו סוף סוף את המת הבא לאסף

RAIDERS

of the LOST ARK

בית יונתן כן או אחרת

למי שלא היה בעצם באסיפה אתמול, נאמר שהולכים על המתווה של הרחבת בית יונתן ובעצם האסיפה הזו מיותרת והייתה צריכה להיות לפני שנה. הכסף עדיין לא נשפך, אך הגלגלים מסתובבים. ישנן אופציות כלכליות עדיפות לבית יהונתן. אנסה לקצר.

אצביע לא בעד הקמת בית יונתן המורחב. זאת אומרת לא במקום הנוכחי.

כן אבל

לבנות במקום הנוכחי יהיה עוד שטח שנסגר בבטון בתוך הישוב הירוק, בתוך הנוף הפנימי של יושבי המקום, זה כולל קיר ארוך בכניסה לכביש הקיבוץ ומבנה דיור מוגן וישר אחריו פיל לבן בשם חדר אוכל, הרבה קירות לנכנסים לכפר.

אנחנו בונים ככר בקיבוץ רק לשם בטיחות מרכבים, ומאידך יבנה בית יונתן יהווה תנועת מכוניות בכל היום כמעט, זה חניה, זה עובדים, זה מבקרים, זה אמבולנס.. וזה באזור מרכזי של הקיבוץ וגם באזור איסוף ילדים, מכבסה, מפגש, מועדון, משרדים (כלומר יהיה עוד רכבים בעתיד גם ללא אזור זה). האם בשביל 3-4 אנשים משלנו זה שווה להשקיע כה הרבה במבנה הרחב הזה במקום זה?

הוא יכול להיות מקום למפגש כחלופה או משרדים למשל (בעד שכ"ד)

רעש מזגנים באזור יהיה 24 שעות המזגנים יעבדו כמעט כל הזמן והם לא כמו בבית, הם גדולים, ולא יפסיקו להרעיש ביחסית לשקט שכולנו מחפשים בכפר. (זוכרים את המאווררים שבגג החדר אוכל פעם?) דוגמא קטנה יותר כמובן, ואולי אפילו לא, אך כן לשכנים שגרים מסביב.

יש דברים נוספים אך אילו נוגעות לי כאחד שמסתובב ורואה איך בניה משנה טווי, אם זה לצאת מהקיבוץ לטיול שמצריך מעקפים כי יש גדר, אם זה שבילים שנעלמים מתוך הקיבוץ, אם זה מבנים גדולים החוסמים נוף פנימי. זה של כולנו לראות מעבר לקיים.

אז אחרת?

רגע מה הלחץ, אפשר למשל להוסיף לפי המספרים שנאמרו איזה מיליון או למצוא משקיע גם עם זה ייקח עוד שנה. להשכיר את המבנה לגבות שכר דירה, ולבנות במקום בנגרייה או חדר אוכל ישן לצד הכיכר והמרכולית (נוף למשתכן), בלי כניסת רכבים למרכז, בלי בעיית חניה ואף אפשרות לחשב כניסת משאיות למרכולית מאזור האחורי (מכון תערובת). קצת ראייה כלכלית בנידון; תדעו שיש המון השקעות כיום בנושא, למשל ב"הפניקס" רק השנה משקיעים בבנייה של דיור מוגן / בית אבות לא מעט. אפשר למצוא משקיעים שותפים. ולמנף את המקום לכלכלי מעבר ל-36 מיטות אפילו פי 3. לעסק עם עתיד יציב ומרוויח וגם למשוך את המושכות לאן שרוצים כמו מקום קבוע ליושביי הקיבוץ הנזקקים מרגע לרגע במיטה. ואני רוצה מאוד שיהיה לנו למשפחתנו מקום קרוב בעת הצורך ומקור פרנסה עם זאת. אבל לא שנכנסים לקיבוץ ובמרכזו.

הצלחות ותודה לנוגעים בבית יהונתן ישירות ועקפין בנושא.

ארניו בועז נאי

In response to ... / - Rafael Linder

Yoram: Biblical Jews, Christians and Muslims all monotheist religions have killed in the name of their God

David: You tie this in with Monotheism being a way out of the dilemma of Dualism.

Yoram's letters prompted a response from me. He is very concerned, like most of us, about the negative sociological developments. It has been fortuitous that I read Rabbi Jonathan Sack's book 'Not in God's Name'. The roots of and the definition of 'dualism' are described in this book and I could not do justice to summarize, in a few sentences, what took many pages for Rabbi Sacks. The 'Monotheism' as lived by e.g. Avinu Abraham is by and large unknown.

The principles of dualism have been mixed into the faith orientations that **claim** to be monotheistic. This is a perversion. Yoram's and David's interpretation of 'monotheism' is not what Rabbi Sacks talks about - it is wrong to say that 'dualism is the opposite of monotheism'. Dualism does not mean '2 gods'. To clear up this conceptual misunderstanding requires to read the book. Only then can we discuss the issues when we communicate from the same basis.

You can either buy the book or obtain it in an electronic format - here are the links.

Despite predictions of continuing secularisation, the 21st century has witnessed a surge of religious extremism and violence in the name of God. In this powerful and timely book, Jonathan Sacks explores the roots of violence and its relationship to religion, focusing on the historic tensions between the three Abrahamic faiths: Judaism, Christianity and Islam.

https://www.amazon.co.uk/Not-Gods-Name-Confronting-Religious/dp/B01BW1LOWM/ref=sr_1_1_tw_i_audd_1?ie=UTF8&qid=1466152518&s_r=8-1&keywords=not+in+gods+name+audio

<http://www.rabbisacks.org/not-in-gods-name/>

Life / Yoram Benhaim

Dear Mr. Barak,

I read your article a few times and must admit i was not smart enough to make head or tails of it.

You do ask one question at the end of the article: "**How else can i help you**"? Since i did not ask for help to begin with -- PLEASE DON'T! I will try and help myself and thank you.

In last week Kol Soteh #80 I looked through the Shavuot happening photos on the lawn by the swimming pool and could not recognise a single person, that was a very strange feeling until i came across a photo of a classmate - Noah and immediately felt better - yes this is "home" even if it is all far back in the past it is still in my mind a home. I believe as Gideon wrote in his article that all or most of us - Bnei Meshek of the diaspora feel very much the same and it is a good thing! One really only "owns" the land once you are buried in it - never when you are alive, since we are always just temporary visitors.

Both my parents "own" the land and so for me it is a home and will be for the rest of my life. I hope one day to "own" a sea, since i asked my wife and kids to cremate my remains and spread them over the Mediterranean. My answer to the question "What do you want to be when you grow up" was always "I want to be an ocean" so once my family follows my instruction, one day not too far off, i will be!!!

The swimming pool looked really good and reminded me of many a good times i spent in its waters and on its shore. I hope one day soon i will get to swim in it again - what is the charge for an ex Ben Meshek to take a dip? Any chance for a discount? just kidding.

Today is my last day at work. Last week the Rabbi and director of the school called me in and fired me. (The school is a private all girls Conservative Jewish school and i was the Security director for the last year and a half) I tried in vain to change his mind but the chemistry is not there and it seems he forgot his vocation as a Rabbi and allowed his job as a director to get the better of him.

The only positive aspect of this job loss is the amazing reaction from the teachers and parents whom some got together and emailed the Rabbi and the board members asking them to reconsider - to no avail. I received so many compliments and thank you notes and some mothers even cried when they found out that i will not be coming back next year, it was heartwarming and very touching.

So now as in Willie Nelson song: "On the road again....." and the search for the golden calf continues. Since the fall of our Shipping business (Tober Shipping) in 2008 i have started and left or was fired from 8 different work places which makes me a hard veteran of the job search occupation.

Must have something to do with my hot temper and big mouth
when will he ever learn?

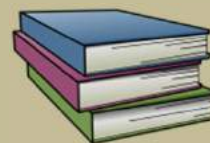

So Dudu - no sitting on a comfy chair, no cigar hanging out of my mouth with a glass of whatever in my hand and i am not yet entirely bold, I am wearing glasses though - (kol Soteh #77) just every day tough and unrelenting life for an ex ben meshek who could not find himself as a member of the Kibbutz and seemingly having problems finding himself as a member of any group of people and to top it all i am really bad with money especially making it - Thanks ABBA.

A letter of desperation..... / David Ellman

This letter is presented in desperation to all those who keep suggesting that I read some book or other.

The suggestions come from a good heart but as they say
"The way to Hell is paved with roses"

Don't get me wrong, it isn't that I don't like books. I like them lots.
They are very, very usefull....

I use them for holding down maps in the wind.
I use them instead of a ladder to reach high places.
I use them to dry leaves and flowers.

I have so many uses for them, it's just that **I can't stand reading them!!** You shouldn't be so narrow minded! Reading is not the be-all and end-all of a book!!

You should know what I mean. You're not even reading this article, let alone a book!

Remember the saying: "***I think therefore I am***"?
Don't let it be: "***I don't think, therefore I quote***"

Bottom line is: if you have reached this far, reading, you must be a massochist and in that case I suggest the best seller of this day and age.

Go read "Kol Soteh"!!

Oh! You ARE reading it? Great! I thought I was the only nut around.

**"חברות מסחריות יוכלו לתרום לח"כים"!!!!
מקדם ההצעה ח"כ דוד ביטן מהליכוד:
"ההצעה שחברות מסחריות יוכלו לתרום לחברי כנסת
היא שקופה הרבה יותר ממה שקורה היום".
לדבריו אם יתאפשר לחברה לתרום, "הכל יהיה על השולחן".
בקריקטורה המצורפת: הכל על השולחן**

לא מדינה נידחת לא משק מפוקפק הארץ מתפתחת
בצעדי ענק. זה עסק יסודי! מספיק עם סנטימנטים!
הראש היהודי ממציא לנו פטנטים! למן התנאים ועד הדווקאים
עוד לא היה מן דור כזה של ממציאים!

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

כשאני והסבתא ישבנו בצוותא

מיועד לכל אלה שלא יודעים, רוצים, מוכנים... לכתוב!

תמונה שווה 1000 מילים. לא רוצים/יכולים/מוכנים לכתוב? שיחו תמונה !!
(כאן, השילוב המופלא בין חורים ברשת לבין מישהו שהוא לפעמים "חור בראש"!!)

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם Nostalgia Ain't what it used to be

3 ליולי 1948 - למחרת העליה לקרקע במשלט מנסורה

ובתמונה התחתונה:

מפעל הבונים בחיתולין לאחר שהועלה ממנסורה למקומו היום

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם

Nostalgia Ain't what it used to be

תמונה עליונה: זהו בית הספר "הישן" שם למדתי שמורים זורקים גירים
על תלמידים שנרדמים. נכון, אריק? (-:

תמונה תחתונה: זהו בית בלונד הצעיר. שימו לב לברושים הקטנים
מלפנים ומימין למבנה. היום הם מגרדים את השחקים שלנו.

